

Redaktionen har modtaget følgende kommentarer til artiklen om Bøtø

Kommentar fra Henrik Skov Kristensen:

Da jeg i sin tid afleverede min artikel om angrebet på Bøtø flyveplads gav jeg over for Bo Strøyberg udtryk for, at det kunne være spændende, om artiklen kunne bringe nye oplysninger om angrebet for dagen. Her tænkte jeg ikke mindst på lokalhistoriske detaljer. Dette gjorde jeg naturligvis i erkendelse af, at min artikel ikke udtømte emnet. Dette viser G. Skovgaard-Hansens og Paul E. Ancker's artikel, som er et solidt stykke lokalhistorie, da også med al tydelighed.

Jeg vil dog gerne knytte et par kommentarer til nogle kritikpunkter, som de to finder anledning til at fremføre på grundlag af min artikel.

Min formulering ... »minutøs og detaljeret gennemgang af primært britiske angreb og omstændighederne omkring dem baseret på års systematisk arbejde i britiske, tyske og danske arkiver«, vil jeg fastholde. Når de to på grundlag af denne formulering konkluderer, at man derfor må stå over for en »... forskningsmæssig uangribelig undersøgelse«, er der nogle proportioner, vi må have sat på plads. De to forfattere sørger nemlig for at fastslå, at det gør man *ikke*, idet »den opgave, forfatteren har stillet sig, muligvis har været for ambitiøs«, fordi det, »i betragtning af det meget store antal enkelt-missioner, der er tale om, sammenholdt med den geografiske spredning, måtte forekomme en næsten uoverkommelig opgave at behandle dem alle med samme tilbundsående grundighed.«

For det første: Jeg har endnu aldrig været præsenteret for et større forskningsarbejde af rigshistorisk karakter, der har været »forskningsmæssig uangribelig«, hvis kriteriet for angribelighed er en inddragelse af *alle* detaljer og *alle* potentielt eksisterende kildemuligheder. Jeg tænker f.eks. her på, hvad der måtte bero af kildemateriale i private arkiver eller endda private hukommelser. De to har ganske ret i, at en sådan opgave måtte forekomme næsten uoverkommelig og for ambitiøs. Det har nu heller ikke været min og mine medforfatteres ambition. I så fald skulle vi have brugt en levetid, og værket skulle ikke have været på to bind og på små 1000 sider, men af ganske anden volumen. Noget helt andet er, at der så aldrig ville blive noget samlet værk - i alle tilfælde ikke til offentlig beskuelse. Jeg kan forsikre d'herrer om, at det såmænd har været vanskeligt nok at få et forlag til at vove pelsen med en 1000 siders udgivelse om noget så »mærkeligt« som dette emne.

Kritikken kommer dog ingenlunde bag på mig. I bogens forord *har* vi faktisk forudset og taget højde for den. Jeg citerer: »Vi har gennem de sidste år tydeligt fornemmet tre hovedmålgrupper for denne undersøgelse. For det første en besættelsestidshistorisk gruppe. For det andet en stor og voksende flyvehistorisk interesseret skare og for det tredje en storgruppe, som er interesseret i lokale begivenheder. Første gruppe er sandsynligvis mest interesseret i et analyserende oversigtsværk, anden gruppe